

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Evangelia: Qvæ Vsitato More in diebus Dominicis &
Festis proponuntur, Annotationes Philippi Melanth.**

Melanchthon, Philipp

Vuitebergæ, 1544

VD16 E 4532

Dominica Ocvli Euangelium Lucae. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35272

DOMINICA

fidei eluctantis ex grauissimis tentationibus, & bona impetrantis, ut nos quoq; discamus uincere diffidentiam, excitare fidem, & inuocationem. Nec habemus minores causas, quam hæc Cananæ quæ laborat de filia sua, sic & nos de nostris necessitatibus, & de publicis:

DOMINICA OCULI
Euangelium Lu
cæ . XI .

ET erat eijciens Dæmonium, et illud erat mutum. Factum est autem egresso Dæmonio, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt, in Beelzebub principe dæmoniorum eijcit dæmonia: alij autem tentantes, signum de cælo quærebant ab eo. Ipse autem sciens cogitationes eorum, dixit eis, Omne regnum contra seipsum diuisum, desolabitur, & domus supra domum cadet, Si autem & Satanas contra seipsum diuisus est, quomodo stabit regnū eius? quia dicitis, in Beelzebub me eijcere dæmonia. Si autem ego in Beelzebub eijcio dæmonia, filij uestri in quo eijciunt

unt: Ideo ipsi iudices uestri erunt, si autem in digito Dei eijcio dæmonia, profecto peruenit in uos regnum Dei.

Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet. Si autem fortior eo superueniens, uicerit eum, uniuersa arma eius aufert, in quibus confidebat, & spolia eius distribuit. Qui non est mecum, contra me est, et qui colligit mecum, dispergit.

Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem: & non inueniens, dicit, Reuertar in domum meam, unde exiui. Et cum uenerit, inuenit eam scopis mundatam & ornatam, tunc uadit & assumit septem alios spiritus, nequiores se & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora primis.

Factum est autem cum hæc diceret, extollens uocem quædam mulier de turba dixit illi, Beatus uenter qui te portauit, & ubera quæ suxisti. At ille dixit, Quinimo, beati qui audiunt uerbum Dei & custodiunt illud.

I locus. Disputatio principalis est de miraculis. K II

DOMINICA

II De blasphemis; & de medijs, seu neutralibus.

III Doctrina de timore Dei, contra securitatem, quæ sequi solet liberationē.

DE PRIMO

Fuerunt omnibus tēporibus inde usq; ab initio mundi & Ecclesiæ, & impiorū aliqua miracula ut apud Ethnicos sepe spectra aliquid denunciarunt, Item Statuæ locutæ sunt, Itē Calchas prædixit fore, ut primū decimo anno Troia caperetur. Queri igitur potest, Si doctrina ex miraculis iudicanda est, utra est uera? Respondeo. Vera discernuntur à falsis dupliciter, Primum impossibilitate, Secundo finibus.

Duplex discrimen miraculorum.

Discernenda miracula tripliciter.

11.

Propria miracula Ecclesie.

Quid sint miracula.

Primū enim habet Ecclesia quædam propria miracula, quæ Diabolus non potest imitari, ut resurrectionem mortuorum, Sistere cursum Solis, Anum sterile, & effœtam efficere fecundam. Hæc & similia sunt solius Ecclesiæ, & sunt impossibilia Diabolo, Ideo miracula Ecclesiæ anteferenda sunt Ethnicis, & sunt certa, & firma testimonia doctrinæ diuinitus traditæ. His adnumerandum est, quod & hic traditur, eijcere repugnantē Diabolum. Et si enim Diabolus interdum quasi colludens, cedit etiam præstigiatoribus & impostoribus, tamen hæc ciectio, quæ Christus, & Apostoli facie

faciebant, erat dissimilis. Eijciebant enim repugnā-
tem, non colludentem. quia toties clamitat Diabo-
lus, Se ante tēpus cruciari. Recte igitur argumen-
tatur Christus, Eijcio Diabolum repugnantem, &
inuitum, & ubiq; eijcio, quamuis atrociter saeuien-
tem, Ergo eijcio diuina potentia superante Diabo-
lum repugnantem.

Secundū discrimen sumendū est à finibus. Finis
miraculorū Diaboli est regulariter alicuius erro-
ris, aut sceleris confirmatio. Econtra finis mira-
culorū Ecclesiae, est cōfirmatio ueri cultus, et con-
sentit cū uerbo iam ante reuelato, de uero cultu, et
Filio Dei. Ut uaticinia Tiresiae, aut Calchātis, quos
fines habebant? iubebāt maētare humanas hostias,
et confirmabant præsente idolomaniam. Cū autem
hi errores sint manifesti furores, & quidē multa
alia uitia Ethnicorū stabilierint. satis apparet haec
miracula nō esse diuina. Talia miracula fiunt etiā
nunc in inuocatione mortuorum, ut confirmetur
impietas, & error.

Hæc discrimina miraculorū diligēter obseruan-
da sunt. ut cōfirmemus animos nostros testimonijs
uerorū miraculorum. et discernamus ea à præsti-
gijs. Magna est enim Diaboli potentia, & mul-
tos offundit errores humanis mentibus: &
omnibus temporibus confirmauit impias super-
stiones

Chry & A.
postoli eij-
cunt repug-
nantem dia-
bolu, nō col-
lu dantem,
id est diuina
potentia.

11. Causa
finalis mira-
culorū Chry
& Diaboli.

DOMINICA

superstitiones prodigiosis quibusdam euentibus. Ideo munienti sunt pij firmis testimonijs, Vt Moyses superabat Magos, sic Ecclesia superat Diabolum dupliciter. Habet quaedam propria miracula, quae imitari Diabolus non potest, Item refert ea non ad stabilienda scclera, sed ad confirmandam ueram agnitionem Dei, & consentientem cū Verbo Dei tradito. Has regulas meminimus.

DE SECUNDO LOCO.

De peccato
irremissibili.

Dicitur hic quoddam peccatum non remitti: nec opus est à priori definire, quod nam sit. Quia nos habemus mandatum, ut agamus poenitentiam, et credamus omnia peccata remitti, Huius regulæ necesse est obtemperare, quia uniuersaliter uera est sententia: Gratia exuberat supra peccatum, Item, & ipse est propiciatio pro peccatis nostris, non pro nostris tantum, sed pro peccatis totius mundi. Sed manifestum est, quosdam mordicus tenere perpetuum contemptū, uel odium Christi, etiam contra conscientiam. Hi nec uolunt oblatam remissionem accipere, nec uolunt credere, sed aut securi superbissime derident Euangeliū, aut furenter oderunt. De his à posteriore iudicemus, habere eos peccatum contra Spiritum sanctū, Quia in illo perpetuo contemptu, uel odio Christi discedunt, & ruunt in aeternam iram, sicut Iudas, & similes

similes. Et hic utriq; complectendi sunt: hostes qui contra conscientiam Euangelium oppugnant: & medij, qui superbe contra conscientiam derident omnes religiones. De his dicit: Qui non est mecum, dispergit. Tales enim plurimi sunt. Tales sunt etiam, qui sibi suo arbitrio fingunt religiones, & sumunt ex Euangelio, quod libet, quod non libet reijciunt.

DE TERTIO.

Postquam Christus de rebus maxime arcanis, & sublimibus contra aduersarios superiora dixit, iam uertit sermonem ad Ecclesiam, cui conuocatur de timore Dei, quasi dicat, Maior est potentia Diaboli, quam uos intelligitis, maior ira aduersus blasphemiam, quam cogitare potestis. Iam igitur uos prae-moneo, ut agnito Euangelio, et consecuti liberationem, retineatis timorem Dei, quia multi post liberationem fiunt securi, ociosi: & ocium alit, ac incendit prauas cupiditates, sicut scriptum est: Incrassatus est seruus meus, & recalci-trauit, Item, sedit populus manducare & bibere, & surrexit ludere. Et sodoma sexennio, aut circiter, posteaquam hostes diuinitus profligati erant per Abraham, cepit ruere in horrenda uitia. Et in Matthæo nominatim dicitur de ocio: Inuenit domum uacantem, &c. Ideo excutiamus securitatē

K 3

propositis

§

DOMINICA

propositis exemplis, quæ ostendunt, quæ uitia, &
quæ pœnæ post securitatem secuta sint.

DOMINICA LAETARE

Euangelium Ioan-
nis VI.

Post hæc abiit Iesus trans mare Ga-
lileæ, quod est Tiberiadis, & seque-
batur eum turba multa, quia uidebant
eius signa, quæ faciebat super his qui
infirmabantur. Subiit autem in mon-
tem Ihesus, & ibi sedebat cum disci-
pulis suis. Erat autem proximum Pas-
scha, dies festus Iudæorum. Cum sub-
leuasset ergo oculos Ihesus, et uidisset,
quod turba multa ueniret ad se, dicit
ad Philippum. Vnde ememus panes,
ut manducent hi? Hoc autem dicebat,
tentans eum, Ipse enim sciebat, quid es-
set factururus.

Respondit ei Philippus, Ducentorū
denariorum panes non sufficiunt eis,
ut unusquisq; eorum modicum quid
accipiat. Dicit unus ex discipulis eius
Andreas frater Simonis Petri, Est pu-
er unus hic, qui habet quinque panes or-
deaceos